

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658), zwana dalej „ustawą o zppr”, weszła w życie dnia 26 grudnia 2006 r. Ustawa ta, obok rozporządzeń wspólnotowych, daje podstawę prawną do wdrażania funduszy strukturalnych i funduszu spójności w perspektywie finansowej na lata 2007-2013. Prace nad projektem ustawy przebiegały w 2006 r. równoległe do prac nad aktami prawa wspólnotowego regulującymi sposób programowania i wdrażania funduszy UE oraz równoległe do nowelizacji innych polskich aktów prawnych regulujących tę sferę, zwłaszcza ustawy o finansach publicznych. Po uchwaleniu, ustawa o zppr została dogłębnie przeanalizowana przez służby prawne Komisji Europejskiej, które wskazały na dwa rozwiązania budzące wątpliwości co do zgodności z prawem wspólnotowym, a w szczególności z rozporządzeniem Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25-78), zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”. Służby Komisji Europejskiej zwracają również uwagę na kilka drobniejszych kwestii dostosowania terminologii do przyjętych interpretacji przez urzędników KE. Niniejsza nowelizacja wprowadza zmiany, które rozwiązałyby wątpliwości urzędników Komisji Europejskiej i wyeliminowały podstawę do ewentualnego wszczynania przeciwko państwu polskiemu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Ponadto, w trakcie prac nad systemem wdrażania programów z perspektywy 2007-2013 ujawniły się drobne nieprecyzyjności w przepisach, które eliminuje niniejszy projekt.

Niniejsza nowelizacja rozwiewa wątpliwości co do zgodności z prawem wspólnotowym trzech przepisów dotyczących: weta wojewody (art. 28), zatwierdzania projektów własnych instytucji zarządzającej przez ministra rozwoju regionalnego (art. 35) oraz powoływania przez wojewodę Komitetu Monitorującego (art. 36).

W odniesieniu do kwestii prawa weta wojewody ustanowionego w art. 28 ust. 3 ustawy służby Komisji przyjęły stanowisko, że prawo wojewody do weta nie jest zgodne z rozporządzeniem ogólnym, a w szczególności art. 58, art. 59 ust. 1 lit. a oraz art. 60 tego rozporządzenia. Należy podkreślić, że z wyjątkiem, kiedy przepisy rozporządzenia ogólnego stanowią inaczej, prawo krajowe nie może zmieniać, unieważniać lub uzupełniać przepisów rozporządzenia wspólnotowego. Swoboda ustanawiania zasad rządzących relacjami między państwem członkowskim a organami zarządzającymi, certyfikującymi i prowadzącymi audyt, określona w art. 59 ust. 3 rozporządzenia ogólnego nie jest nieograniczona i musi respektować wszystkie pozostałe przepisy i cele rozporządzenia ogólnego.

Ponadto należy wskazać, że propozycja zmiany brzmienia art. 28 ust. 3 zaproponowana także została ze względu na zanegowanie przez służby Komisji Europejskiej wprowadzania odrębnych środków nadzoru i kontroli, pozostających poza system wprowadzonymi rozporządzeniami wspólnotowymi dotyczącymi funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

Należy przy tym zauważyć, że w polskim systemie prawnym istnieje od 1998 r. system nadzoru wojewody nad działalnością jednostek samorządu wojewódzkiego i dlatego w propozycji zmian odwołano się do właściwych przepisów regulujących działalność tych jednostek. Sprawowany nadzór nie powinien jednak naruszać zasad wspólnotowych określonych w cytowanym rozporządzeniu 1083/2006 ani też wkraczać w zakres regulowany przez to rozporządzenie.

Z tego powodu została zaproponowana nowa treść art. 28 ust. 3, odwołująca się do ustrojowej zasady sprawowania przez wojewodę nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego na mocy art. 171 Konstytucji, która znalazła uszczegółowienie w przepisach art. 78-80, art. 81-83, art. 86 i 87 oraz art. 88a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.). Zaproponowana zmiana systemowo znajduje swoje umiejscowienie także w art. 25 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.).

Nowelizacja obejmuje także art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy, który w obowiązującej wersji daje wojewodzie prawo powoływania Komitetu Monitorującego. Pozostaje to – zdaniem służb Komisji Europejskiej – w sprzeczności z przepisami rozporządzenia ogólnego. W nowelizacji proponuje się przypisanie funkcji powoływania Komitetu instytucji zarządzającej. Jest to o tyle uzasadnione, że w art. 60 lit. h rozporządzenia ogólnego funkcja kierowania pracami Komitetu Monitorującego przypisana jest instytucji zarządzającej.

W nowelizacji proponuje się dostosowanie art. 35 ust. 2 pkt 8 do prawa wspólnotowego. Przepis ten nadaje Ministerstwu Rozwoju Regionalnego uprawnienia do zatwierdzania projektów własnych instytucji zarządzających w regionalnych programach operacyjnych przez co – zdaniem urzędników Komisji Europejskiej – jest niezgodne z brzmieniem art. 60 rozporządzenia ogólnego, na podstawie którego tylko na instytucji zarządzającej spoczywa obowiązek zarządzania programem operacyjnym i jego realizacji, w tym wyboru projektów.

Ponadto, nowelizacja obejmuje szereg mniej fundamentalnych, ale wyjaśniających i porządkujących zmian:

- 1) Ad. art. 1 pkt 1 lit. a – zmiana definicji „beneficjenta” ma zapewnić spójność tej definicji z treścią przepisu art. 28 ust. 2 ustawy, w zakresie projektów „własnych” instytucji zarządzającej, dla których nie jest zawierana umowa o dofinansowanie projektu, a jedynie wydawana jest decyzja,
- 2) Ad. art. 1 pkt 1 lit. b – zmiana definicji instytucji pośredniczącej (art. 5 pkt 3) polega jedynie na odniesieniu się do definicji instytucji pośredniczącej w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) 1083/2006.

Natomiast zmiana w art. 5 pkt 4, wynika z zastrzeżeń, zgłoszonych przez służby Komisji Europejskiej, do wprowadzenia w ustawie krajowej instytucji wdrażającej, która nie została uregulowana rozporządzeniem wspólnotowym. Dlatego też wszelkie organy określane tą nazwą powinny być uważane za instytucje pośredniczące z punktu widzenia Komisji i stąd będą podlegały ocenie zgodności. Aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom Komisji zostało doprecyzowane, że instytucja wdrażająca jest instytucją

pośredniczącą II stopnia i pełni funkcje instytucji pośredniczącej w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia 1083/2006,

- 3) Ponadto wprowadzono zmianę do definicji legalnej kontraktu wojewódzkiego umożliwiającą zawieranie jednej umowy z zarządem województwa zawierającej w swojej istocie kontrakt wojewódzki z ustawy o zppr oraz umowę o dotację rozwojową z ustawy o finansach publicznych,
- 4) Ad. art. 1 pkt 1 lit. c – zmiana definicji projektu polega na dodaniu dodatkowej podstawy prawnej dofinansowania realizacji projektu, a mianowicie decyzji instytucji zarządzającej. Umożliwi to przeznaczenie do realizacji np. tzw. „projektów własnych” instytucji zarządzającej lub projektów z pomocy technicznej,
- 5) Ad. art. 1 pkt 2 – zmiana analogiczna jak w art. 1 pkt 1 lit. b,
- 6) Ad. art. 1 pkt 3 – zmiana analogiczna jak w art. 1 pkt 1 lit. b,
- 7) Ad. art. 1 pkt 4 lit. a – zaproponowana zmiana dotyczy przeredagowania art. 28 ust. 1 pkt 1 odnoszącego się do projektów indywidualnych. Zmiana brzmienia ww. przepisu ma na celu usunięcie wątpliwości dotyczących zgodności procedury wyboru projektu indywidualnego z art. 58, 65 i 66 rozporządzenia ogólnego.

Obecnie propozycje listy projektów indywidualnych mogą być zgłaszane przez instytucje pośredniczące i instytucje zarządzające Ministrowi Rozwoju Regionalnego, który to przedstawia je Radzie Ministrów. Propozycje projektów indywidualnych przygotowane przez potencjalnych beneficjentów w ramach poszczególnych programów operacyjnych są zgłaszane za pośrednictwem instytucji zarządzających Ministrowi Rozwoju Regionalnego i na jego wniosek opiniowane jako kluczowe dla realizacji Strategii Rozwoju Kraju, przez Radę Ministrów. W ten sposób otrzymujemy informację na temat planowanego terminu przygotowania wszystkich czynności i dokumentów niezbędnych do rozpoczęcia realizacji projektu i jest to podstawa dla instytucji zarządzających do monitorowania przygotowania projektów (Project pipeline) i tym samym jest istotnym instrumentem zarządzania finansowego programów operacyjnych, w szczególności w przypadku realizacji dużych projektów infrastrukturalnych. Po

przygotowaniu projekty te podobnie jak inne projekty, są przedstawiane do oceny przez właściwą instytucję zarządzającą bądź dokonywanej na jej odpowiedzialność, zgodnie z kryteriami finansowania operacji przyjętymi przez Komitet Monitorujący. Po nowelizacji ww. przepisu odpowiada on wymogom ww. artykułów rozporządzenia ogólnego związanych z uprawnieniami Komitetu Monitorującego.

Należy przy tym wyraźnie zaznaczyć, że za przygotowanie indykatywnego wykazu projektów kluczowych dla danego programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca. W przypadku programów krajowych (sektorowych) instytucje zarządzające współpracują w przygotowaniu wykazów z poszczególnymi instytucjami pośredniczącymi. Instytucje pośredniczące są zobowiązane do zebrania od potencjalnych beneficjentów propozycji indywidualnych projektów kluczowych, w tym dużych, dla poszczególnych priorytetów programu operacyjnego i przedłożenia tych propozycji właściwym instytucjom zarządzającym.

Inwestycje przewidziane do realizacji w trybie indywidualnym są identyfikowane na etapie tworzenia programu operacyjnego przy szerokiej akceptacji dla ich realizacji. Nie wszystkie projekty zawarte w wykazie muszą być gotowe do realizacji na etapie jego tworzenia. Z uwagi na fakt, że wykaz w sposób indykatywny pokazuje najważniejsze zamierzenia inwestycyjne w perspektywie 2007-2015, mogą znaleźć się w nim projekty znajdujące się obecnie na etapie koncepcyjnym, lecz których realizacja jest szczególnie istotna z punktu widzenia rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, województwa czy sektora. Projekty te muszą mieć jednakże realistyczne założenia, opierać się na wiarygodnych szacunkach kosztów i terminów realizacji oraz gotowości beneficjenta do podjęcia się ich przygotowania i realizacji. Propozycję inwestycji do umieszczenia w wykazie przedkłada instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca uczestnicząca we wdrażaniu programu operacyjnego w danym obszarze, która zgłasza projekt instytucji zarządzającej. Wsparcie procesu przygotowania indywidualnych projektów kluczowych finansowane jest ze środków Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna (PO PT), komponentów pomocy technicznej w ramach programów operacyjnych,

poszczególnych priorytetów/działań programów operacyjnych w ramach wydatków kwalifikowanych projektów stanowiących koszty przygotowania dokumentacji, wsparcia w ramach inicjatywy JASPERS¹⁾. W ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna zarezerwowano środki, które zostaną przeznaczone na pokrycie kosztów monitoringu procesu przygotowania projektów znajdujących się w wykazie oraz na wsparcie doradcze. Wyboru wariantów wsparcia procesu przygotowania projektów indywidualnych z wykorzystaniem środków dostępnych w komponentach pomocy technicznej w ramach programów operacyjnych dokonuje instytucja zarządzająca danym programem operacyjnym. Instytucja zarządzająca decyduje również o sposobie finansowania kosztów przygotowania dokumentacji projektowej w ramach kosztów kwalifikowanych projektu (zaliczka lub refundacja).

Instytucja zarządzająca podejmuje decyzję o rozpoczęciu procesu przyjmowania do oceny wniosków o dofinansowanie indywidualnych projektów kluczowych w ramach poszczególnych programów operacyjnych. Równoległe do uruchomienia procesu przyjmowania wniosków do oceny uruchomiony zostaje system zarządzania i monitoringu indywidualnych projektów kluczowych, mający na celu nadzorowanie prawidłowego i terminowego przygotowania projektów do realizacji oraz udzielanie wsparcia dla beneficjentów. Beneficjent składa wniosek o dofinansowanie indywidualnego projektu kluczowego, zawierający niezbędny zakres informacji oraz wymagane załączniki, do instytucji zarządzającej, która dba o właściwy przebieg procesu. Wzór wniosku, zakres informacji niezbędnych do zawarcia we wniosku o dofinansowanie oraz wymagane załączniki do wniosku określa instytucja zarządzająca. Instytucja zarządzająca może delegować prowadzenie przyjmowania i oceny wniosków o dofinansowanie innej instytucji, w szczególności instytucji pośredniczącej I lub II stopnia,

- 8) Ad. art. 1 pkt 4 lit. c – doprecyzowano również formę przekazania środków w sytuacji gdy to instytucja zarządzająca lub pośrednicząca jest

¹⁾ JASPERS – ang. *Joint Assistance to Support Projects in European Regions* – inicjatywa wsparcia doradczego dla projektów infrastrukturalnych w regionach europejskich, realizowana przez Komisję Europejską, przy pomocy Europejskiego Banku Inwestycyjnego i współudziale Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju.

jednocześnie beneficjentem. W takim przypadku podstawę dofinansowania będzie stanowił odpowiednio:

- a) decyzja podjęta przez instytucję zarządzającą jeżeli ona jest beneficjentem,
- b) umowa o dofinansowanie zawarta między instytucją zarządzającą, a instytucją pośredniczącą jeżeli beneficjentem jest instytucja pośrednicząca.

Umowa o dofinansowanie zawierana między instytucją zarządzającą a instytucją pośredniczącą, w przypadku gdy beneficjentem będzie instytucja pośrednicząca będzie oparta o wzór umowy o dofinansowanie projektu w ramach danego programu operacyjnego. Umowa będzie również musiała opierać się o wniosek instytucji pośredniczącej o dofinansowanie projektu.

Umowa taka będzie określała cel projektu, sposób i zasady jego realizacji a także sposób finansowania.

W przypadku tzw. „projektów własnych” instytucji wdrażającej wybór takiego projektu do realizacji będzie się odbywać na zasadach ogólnych, zgodnie z postanowieniami danego programu operacyjnego,

- 9) Ad. art. 1 pkt 5 – zaproponowano w art. 29 dodać ust. 5, który upoważni wojewodę do delegowania do prac komisji konkursowych swojego delegata w charakterze obserwatora. Obserwator taki w toku prac komisji konkursowych nie miałby prawa głosu ale miałby możliwość zapoznania się z dokumentacją spraw czy przebiegiem postępowania konkursowego. Brak prawa głosu oznacza jednak, że nie miałby on wpływu na wybór konkretnego projektu. Jednocześnie trzeba wskazać, że przepis ten należy czytać w aspekcie art. 30 ustawy w części dotyczącej rozpatrywania protestów przez wojewodów. W wyniku nowelizacji omawianego przepisu, zostanie zapewniona wojewodzie możliwość odpowiednio wczesnego zapoznania się z przebiegiem postępowania konkursowego co w praktyce powinno przyspieszyć proces rozpatrywania protestów,

- 10) Ad. art. 1 pkt 6 – zaproponowano zmianę brzmienia przepisu o powołaniu instytucji wdrażającej. Podstawą ustanowienia IW będzie mogła być umowa lub porozumienie. Porozumienie to dotyczy przekazania do realizacji zadań ze sfery administracji publicznej i wiąże się z wprowadzonym instrumentem dotacji rozwojowej. Formę dotacji rozwojowej przyjmą wydatki budżetu państwa ponoszone na realizację programów operacyjnych, lub projektów w ramach programów operacyjnych. Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy – Prawo zamówień publicznych, do przyznawania na podstawie ustaw dotacji nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych. Jednakże, uwzględniając newralgiczne obszary zabezpieczenia bezpieczeństwa państwa wyłączono spod ustawy o zamówieniach publicznych umowy z instytucjami wdrażającymi, których funkcję będą pełnić m.in. podmioty wykonujące specyficzną działalność w sektorach informatyzacji i energetyki. Wyłączenie to jest kompatybilne z art. 14 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.Urz. L 134 z 30.04.2004, str. 114-240; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 06, t. 7, str. 132-262).
- 11) Ad. art. 1 pkt 7 – proponuje się uchylenie art. 33 stanowiącego o wyłączeniu z możliwości ubiegania się o otrzymanie dofinansowania w ramach programu operacyjnego. Regulacja ta, zgodnie z uzasadnieniem w fazie projektowej ustawy o zppr, miała na poziomie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju jedynie sygnalizować pewne kwestie, które następnie miały zostać kompleksowo ujęte w nowelizacji ustawy o finansach publicznych, z jednoczesnym wykreśleniem ww. art. 33. Nowelizacja ustawy o finansach publicznych, przeprowadzona pod kątem zmian w zakresie finansowania działań realizowanych z funduszy strukturalnych została wprowadzona, jednak art. 33 nie został wykreślony. Uchylenie art. 33 zapewni spójność z przepisami ustawy o finansach publicznych oraz usunie wątpliwości natury interpretacyjnej, który przepis należy stosować, ponieważ zarówno art. 33 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, jak i przepisy ustawy o finansach publicznych

dotyczą tej samej materii i są skierowane do odbiorców pomocy w ramach funduszy strukturalnych,

- 12) Ad. art.1 pkt 8 – propozycja zmiany ust. 1 w art. 34 jest konsekwencją uchylecia art. 33, który został skonsumowany przez nowelizację ustawy o finansach publicznych (o czym pisano wcześniej). Jednocześnie w nowym brzmieniu ust. 1 odwołano się do art. 211 ustawy o finansach publicznych, który reguluje zagadnienia wykluczenia podmiotów z prawa do ubiegania się o dofinansowanie z programów operacyjnych, aby wyraźnie podkreślić związki i zależności między zmienianą ustawą o zasadach prowadzenia polityki rozwoju a ustawą o finansach publicznych,
- 13) Ad. art. 1 pkt 9 lit. b – zmiana w art. 35 ust. 7 również wynika z uwag przekazanych przez samorzady terytorialne i innych potencjalnych beneficjentów, którzy zgłaszali potrzebę zapewnienia dostępu do wiedzy o wytycznych wydawanych przez Ministra Rozwoju Regionalnego jak najszerszemu kręgowi zainteresowanych podmiotów. W tym celu stworzono podstawę prawną do wydawania komunikatu o wydaniu nowych czy też zmianie treści wytycznych w Monitorze Polskim. Zapewni to niezbędną informację zainteresowanym podmiotom o wszelkich dokonywanych zmianach w tym zakresie,
- 14) Ad. art. 1 pkt 10 – projektowana zmiana również wynika z zastrzeżeń służb Komisji Europejskiej. Z tego powodu wskazano, że Komitet Monitorujący dla regionalnych programów operacyjnych będzie powoływany przez zarząd województwa a nie przez wojewodę,
- 15) Ad. art.1 pkt 11 – ostatnia zmiana ustawy o zppr jest jedynie sprostowaniem błędu. W tekście ustawy ogłoszonym w Dzienniku Ustaw pojawiło się błędne odwołanie do art. 12 ust. 3 ustawy o samorządzie województwa, który to artykuł nie istnieje. Chodziło o odwołanie do art. 11 ust. 3 tejże ustawy,
- 16) Ad. art. 2 – zaproponowana zmiana ustawy o finansach publicznych ma na celu umożliwienie podpisywania porozumień także z podmiotami spoza sektora finansów publicznych, co jest szczególnie istotne, zważywszy, że instytucjami wdrażającymi mogą być podmioty spoza sektora finansów

publicznych. Proponowana zamiana przyczyni się do uporządkowania nazewnictwa stosowanego w ustawie o finansach publicznych oraz w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Reasumując należy stwierdzić, że zaproponowane zmiany do ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju są wynikiem uwag i spostrzeżeń urzędników Komisji Europejskiej a także wynikiem oczekiwań i postulatów potencjalnych beneficjentów oraz wniosków z kształtującej się praktyki na nowy okres programowania. Jest ona także odzwierciedleniem odbytego w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 13 marca 2007 r. wysłuchania publicznego w sprawie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Nowelizacja ustawy będzie miała bezpośredni wpływ na wybrane aspekty funkcjonowania instytucji zaangażowanych w prowadzenie polityki rozwoju społeczno-gospodarczego, w tym także w procesy zarządzania i wdrażania programów w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz pośrednio na podmioty będące adresatami działań prowadzonych w ramach polityki rozwoju, w szczególności na beneficjentów realizujących projekty w ramach ww. programów.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora finansów publicznych

Łączna suma środków zaangażowanych w realizację Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia w latach 2007-2013 wyniesie 85,56 mld euro (w cenach bieżących). Z tej sumy 65 mld euro będzie pochodziło z budżetu UE, 11,86 mld euro z krajowych środków publicznych (w tym około 5,93 mld euro z budżetu państwa) oraz około 6,4 mld euro ze strony podmiotów publicznych. Jednak wprowadzenie w życie zaproponowanych zmian nie naruszy ww. kwot i nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa czy też z budżetów samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Nowelizacja ustawy będzie miała bezpośredni wpływ na rynek pracy. Powołanie komitetów monitorujących jest procesem krótkookresowym, w związku z czym powierzenie tej funkcji istniejącym instytucjom zarządzającym regionalnymi programami operacyjnymi nie spowoduje konieczności angażowania dodatkowych służb w urzędach wojewódzkich. Zniesienie weta nie pociągnie za sobą dodatkowego obciążenia Urzędów Wojewódzkich oraz nie pociągnie za sobą konieczności zatrudniania nowych osób zajmujących się rozpatrywaniem ww. kwestii. Realizacja

Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 ma na celu pobudzenie rynku pracy, co może i powinno skutkować powstawaniem nowych miejsc pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Dostosowanie przepisów do regulacji UE (szczególnie rozporządzenia ogólnego Rady 1083/2006) umożliwi prowadzenie w sposób spójny i sprawny polityki rozwoju, we wszystkich jej aspektach, ze szczególnym naciskiem na zwiększenie absorpcji środków pochodzących z funduszy strukturalnych i z Funduszu Spójności, co będzie miało pośredni i korzystny wpływ przede wszystkim na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki oraz przyczyni się do wyrównania warunków konkurencyjności wewnętrznej gospodarki między regionami, a także do ogólnego jej wzrostu.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Uelastycznienie w ramach wdrażania poszczególnych działań i jednocześnie usunięcie barier spowalniających powyższy proces niewątpliwie przyczyni się do osiągnięcia założonych celów i tym samym będzie miało pozytywny wpływ na rozwój regionów.

6. Konsultacje społeczne

Nowelizacja ustawy jest konsekwencją wniosków zgłaszanych przede wszystkim ze strony przedstawicieli samorządu terytorialnego na poziomie poszczególnych województw, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawicieli ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego, przedstawicieli ogólnopolskich związków zawodowych oraz związków pracodawców, a także do organizacji pożytku publicznego oraz parlamentarzystów. Uwagi i stanowiska wyrażone przez ww. zostały przeanalizowane i w przypadku ich zasadności zostały wykorzystane w niniejszym procesie legislacyjnym dotyczącym projektowanej regulacji. Główny nacisk partnerzy społeczni kładli na przepisy tzw. samorządowe w projektowanej ustawie, dotyczące weta wojewody oraz komitetów monitorujących. Jakkolwiek Minister Rozwoju Regionalnego nie inter-

pretował tego przepisu jako zamachu na wolność samorządu terytorialnego to uwzględnił uwagi partnerów społecznych i przepis ten został wykreślony.

Projekt został przekazany, z prośbą o zajęcie stanowiska, do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 18 kwietnia 2007 r. odbyło się plenarne posiedzenie Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, na którym to posiedzeniu Komisja zaakceptowała co do zasady kierunki zmian w ustawie.

W dniu 27 marca 2007 r. projektowana zmiana ustawy została wysłana do konsultacji społecznych z marszałkami województw oraz z:

- 1) Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- 2) Forum Związków Zawodowych,
- 3) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 4) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych,
- 5) Konfederacją Pracodawców Polskich,
- 6) Business Centre Club,
- 7) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- 8) Unią Miasteczek Polskich,
- 9) Związkiem Województw RP,
- 10) Związkiem Miast Polskich,
- 11) Związkiem Gmin Wiejskich RP,
- 12) Unią Metropolii Polskich,
- 13) Zarządem Związku Powiatów Polskich,
- 14) Radą Główną Szkolnictwa Wyższego,
- 15) Radą Działalności Pożytku Publicznego,
- 16) Sądem Najwyższym,
- 17) Polską Akademią Nauk.

Uwagi nadesłała strona samorządowa, dotyczyły one głównie materii ustawy nieobjętej nowelizacją (np. stałej konferencji czy podmiotu rozpatrującego protest w procedurze konkursowej). W obecnej nowelizacji propozycje te nie zostały uwzględnione.

Projekt został także umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego – zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie wyraził zainteresowania projektem ustawy w trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

7. Ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot regulacji jest częściowo objęty stosowanymi bezpośrednio przepisami UE i nowelizacja ustawy ma na celu zapewnienie jej zgodności z tymi przepisami.

8. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji.